

[Ivar Hansen]

det, som landbrugsministeren har nævnt, at gældssaneringsloven, der er af betydning for denne kategori af landmænd, er blevet forlænget.

Så er der spørgsmålet om, hvem der skal betale dette. Det er nogle vældige økonomiske og finansielle troldmænd, der er forslagsstillere her. Den rentelettelse på fra 5 til 7 procentpoints, der kan blive tale om, betales jo i realiteten af staten gennem et provenutab samt af landmanden, der gennem årlige tilskrivninger – indeksring må man vel sige – til restgælden kommer til at betale for den lavere ydelse.

Jeg mener, at indekslån er yderst vanskelige at skønne over; det har jeg tidligere været inde på. Hvad der skyldes, når der er gået 20–30 år, er det helt umuligt at bedømme. Man kan opstille forskellige beregningsmodeller, men efter det, vi har set hidtil, vil det ikke være urimeligt eller usandsynligt, at en landmand skylder indtil flere gange lånets hovedstol i kroner og øre.

Delvis indeksfinansierede obligationslån forekommer i sig selv betænkelige. De giver usikkerhed og efter al sandsynlighed lave kurser. Og så er det i høj grad et spørgsmål, om det er muligt at fritage dem for realrenteafgift i henhold til den gældende lovgivning herom.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål, om det er nye lånemuligheder, landbruget har brug for. Burde vi ikke i stedet for drøfte, hvordan vi kan mindske erhvervets gæld gennem en forøgelse af egenkapitalen, bl.a. ved de forslag, regeringen har stillet i forbindelse med skattereformen, altså en anden form for virksomhedsbeskatning, de forslag, vi har stillet om indførelse af en konjunkturreguleringsfond, i det hele taget forslag, der kan forøge kapitaldannelsen i landbruget?

Forslagsstillerne mener, at landmændene gerne giver afkald på en del af værdistigningerne til fordel for en lav rente, men jeg vil gerne spørge: hvordan gik det egentlig med værdistigningen, dengang der var en sådan? Da var der et flertal i folketinget, der sørgede for en hård beskatning heraf. Hvordan er det gået med friværdierne i de senere år? For de fleste er de pist væk. Det er situationen.

Virkningerne af regeringens generelle økonomiske politik har allerede givet en væsentlig omkostningsletelse, også for landbruget. Derfor er det vigtigt, at den linje fortsætter.

Vi er helt klar over, at landbrugets omkostningsniveau fortsat er meget følsomt. Derfor er der klart fortsat behov for en målbevidst økonomisk og politisk indsats.

Jeg er tilfreds med, at hr. Bjørn Westh sagde, at 15. februar ikke er nogen hellig dato i denne forbindelse. Vores opfattelse er også, at vi får brug for et langt udvalgsarbejde. Vi må nu igennem en grundig udvalgsbehandling med en nøje belysning af alle konsekvenser, og de er mange og yderst usikre, hvilket er en yderligere grund til, at vi ikke her i dag kan sige ja til, at der af regeringen fremsættes forslag på dette område.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Må jeg sige til hr. Ivar Hansen, at vi forestiller os, at udvalgsarbejdet foregår i forbindelse med det egentlige lovforslag, hvor vi har alle de oplysninger, vi har behov for, at udvalgsarbejdet altså ikke foregår under beslutningsforslaget. Jeg er da tilfreds med, at hr. Ivar Hansen ikke siger nej til forslaget i dag. Han kan altså heller ikke sige ja, kan jeg forstå.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål: når det nu er så vanskeligt at skønne over, hvordan det vil gå med indeksobligationer, er det så ikke lige så vanskeligt at skønne i dag for et obligationsudstedende institut, hvilken kurs det skal tage for det papir, det giver som lån i dag? Hvis der er så stor usikkerhed, når man skal skønne vedrørende indeksobligationer, er den så ikke endnu større, når et realkreditinstitut i dag skal sige: den betaling skal vi have for dette lån de næste 30 år? Vil realkreditinstituttet ikke i dag sikre sig gennem en lav kurs og en høj rente, at det i hvert fald ikke kommer til at betale for den usikkerhed, der råder de næste 30 år, så at landmanden derfor betaler en større risikopræmie? For jo mindre indeksring der er, jo større er realkreditinstituttets usikkerhed.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Vi må jo vide, hr. Bjørn Westh, hvad det er, regeringen skal fremsætte forslag om til sin tid. Det lød, som om vi lynhurtigt skulle have dette beslutningsforslag vedtaget ved to behandlinger og så kunne tage den egentlige